

Katedra produkce

Posudek oponenta teoretické diplomové práce – magisterské

Autor/ka práce: Mgr. Klára Žaloudková

Název práce: **Vědomí tradice, vědomí koncepce**

Autor posudku (jméno, příjmení, pracoviště): doc. MgA. Ivo Mathé

Celkové hodnocení diplomové práce E.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Diplomantce náleží značný obdiv k odvaze, s níž si vybrala tak křehké resp. – v případě hlubší kriticko-analytické sondy – třaskavé téma. Tím však – s výjimkou části historického exkurzu a závěrečné kapitoly – vesměs klady její kvalifikační práce končí, neboť požadavku na rozsáhlejší teoretickou studii přinášející nové pohledy či fundovanou analýzu zkoumaného problému a variant jeho řešení (Výnos rektora AMU č. 4/2006) se pouze blíží.

Ve výše zmíněné historické pasáži svého textu autorka mohutně čerpá z vlastní diplomové práce s názvem FAMU v letech 1989-1993, kterou obhájila na Katedře filmových studií FF UK v roce 2015. Škoda, že při psaní aktuální diplomové práce na FAMU Vědomí tradice, vědomí koncepce pozapomněla na některé výstižné a nejen metodologické připomínky tehdejšího vedoucího diplomové práce a zejména oponentky.

Text Vědomí tradice, vědomí koncepce je místy koncipován spíše jako esej, leckdy používající i lehce publicistickou formu (s volnějším zacházením s daty a jmény – viz níže), v níž se analýza a potvrzení základní myšlenky (proporce tvořivosti a koncepčnosti, vztah „tradice a koncepce“, „tradice jako kontextuální rámec vyzývající k navazování“) vytrácí. Druhým vážným – a s hlavní linií diplomové práce souvisejícím – autorčiným tématem je úvaha o zvýšené byrokracii a zátěži studentů (včetně negativního vlivu kreditového systému) pramenících z postavení FAMU (a tedy i AMU?) coby veřejné vysoké školy univerzitního charakteru v rámci tzv. Boloňského procesu. Přestože nejde o nové téma (a stále stejné příklady problematiky odlišnosti: Den Danske Filmskole či La Fémis), ani diplomantce se nepodařilo provést fundovaný a komparativní rozbor (diskutabilním příkladem je velmi zjednodušený pohled na financování FAMU/AMU a jeho vztahu k přijímaným uchazečům o studium) již víceletého stavu doplněný o promyšlené varianty reálných východisek a dopadů včetně jejich rizik (kupř. privatizace FAMU, FAMU jako příspěvková organizace MK ČR, FAMU jako součást NFA, FAMU – samostatná veřejnoprávní korporace na základě *sui generis* zákona, zánik FAMU apod.).

Volba plytkého přístupu otevírá nad mnoha větami (kupř. na str. 24 „tradiční československé animátorské odvětví, známé ve světě se průběhu 90. let rozptýlilo“ či na str. 43 „dnes je spolupráce mnohem více izolovaná“) příležitost k intenzivnější kritické debatě. Vysvětlení by si zasloužilo i slovní spojení „netvůrčí

katedry" (str. 36) a některé další formulace (např. „...škola vlastnila...televizní vysílač" na str. 20). Tvzení na str. 37 by mělo být v případě konkurzů doplněno o skutečné údaje (např. ne všichni vítězové výběrových řízení byli děkanem jmenováni), odchody zkušených pedagogů (vynucené či dobrovolné) by si zasloužily v souladu s naplněním názvu Vědomí tradice, vědomí koncepce a cílem diplomové práce popsat, pojmenovat i s odstupem zhodnotit a posoudit, zda „emoce", „vzrušená atmosféra" a „autoritativní záměry" byly na místě a zejména ku prospěchu FAMU a jejího poslání (koncepce a tradice).

Formálních chyb ve jménech, což je zřejmě vlastní současným filmovým vědcům – omyly lze snadno nalézt jak v recenzovaných textech, namátkou např. Hoří, má panenko, Anna Batistová (ed.), NFA 2012, či Dějiny Akademie múzických umění v Praze, AMU 2017, Martin Franc a kol., tak v jejich oficiální korespondenci –, se nevyvarovala ani diplomantka (na str. 20 spíše Pavel Dias, na str. 28 spíše Oldřich Tichý).

Některá tvzení úplně neodpovídají dostupným zdrojům, např. na str. 15: Václav Havel totiž poté skutečně vystudoval DAMU (tzv. dálkově) v letech 1962 až 1966. Dále na str. 26 „ČsT umožnila studentům vysílání Studia Kontakt", nikoliv, Československá televize umožnila, aby se Studentské vysílání stalo dvakrát týdně součástí Studia Kontakt ve stopáži cca. 30 min. (což bylo tehdy kapacitně maximum ze strany studentů FAMU). Na str. 31 – v roce 1991 se ještě bojovalo o převod a rekonstrukci budov (paláců) na Malostranském nám., kam se HAMU částečně přestěhovala až v roce 1993, rektorát až v roce 1994. I situace se získáním nemovitosti v Berouně byla složitější (než popsaná na str. 33). Pracoviště AMU v Poněšicích má oficiální název Učební a výcvikové středisko, rekreačním střediskem je pouze několik týdnů v létě. Autorka se nevyhnula ani překlepům (na str. 40 poprvé správně „auteur", podruhé chybně jen „auter"). Z formálních hledisek nelze pochválit ani jazykovou a stylistickou úroveň textu, který se navíc pohybuje na dolní hranici doporučeného rozsahu (magisterská diplomová práce na AMU má mít minimálně 40 stran), ačkoli jde o poněkud rozsáhlejší materii i zadání, než pokrývala autorčina diplomová práce na FF UK (65 stran).

doc. MgA. Ivo Mathé,
září 2019

Datum:

Podpis: